

другарь, спокойно лѣжеше обтегнать до него-
вы-тѣ крака

IV.

Бѣжанецъ.

(Станкинъ сгоденикъ).

Ночь. Новый мѣсяць малко по малко до-
стигва западъ; блѣдна-та негова свѣтлина ся виж-
да като да ся упрощава за сѣтничко съ угри-
женны-тѣ жители на Ташъ-Авлж. Блъщение-то
на безбройны разсѣяны по ясный небосводъ звѣз-
ды дава жално наумяване за окаянный селскый
животь, кой-то трѣбаше да опыта злы сѣтнины
на примѣждія-та. Сѣверный зефиръ напусто по-
ставя пріятнѣ ночь-тѣ, кога-то всѣкый е въ
безпокойствіе. Быстра-та рѣкычка, що лѣжи
срѣдъ голѣмѣ-тѣ долинѣ, тукъ тамъ на локвич-
кы, раздѣля двѣ-тѣ срѣщо-положены села Па-
ласъ и Ташъ-Авлж, съединены чрѣзь единъ ка-
мьненъ мостъ; насрѣдъ този мостъ стои младъ
момыкъ, сырчанъ бѣжанецъ. Дълга-та негова
сѣнка причинена отъ слабѣ-тѣ мѣсячинѣ, треп-
тешкомъ ся простира по тихо-то теченіе на рѣ-
кычкѣ-тѣ, коя чюрчюри подъ неговы-тѣ крака.
Въ рѣкѣ му дълга дибель кривакъ, на рамо
му приплѣщенъ пьлень таржикъ (чанта), отгоръ
кого-то ся развява новъ ямурлукъ. Дълга-та му